

РЕШЕНИЕ

№ 401

гр. Бургас, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Антоанета Др. Андонова
Парашкевова

при участието на секретаря Михаела К. Петрова
като разгледа докладваното от Антоанета Др. Андонова Парашкевова
Търговско дело № 20222100900048 по описа за 2022 година

Ищецът държавата чрез процесуален субституент главен публичен изпълнител в Дирекция "Събиране",отдел „Входящ контрол и координация“,сектор „Специализиран“ при Национална агенция за приходите, Териториална дирекция София,с адрес на призоваване: гр.София, ул.„Триадица“ №2, ет.6, стая 38, е предявил иск против „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 със седалище гр.София и „Маринер 2006“ЕООД,ЕИК 102933309 със седалище гр.Несебър за обявяване за недействителен по отношение на държавата на сключения между ответниците след наличие на деклариран и установени публични задължения за внасяне с данъчни декларации и с намерение да се увреди публичния възискател договор за покупко- продажба на недвижими имоти, обективиран в нотариален акт № 56, том I, рег.№647, дело№ 53 от 24.02.2017 г. на нотариус Линка Чуткина, с район на действие-Районен съд Несебър.Твърди,че с подадени годишна данъчна декларация по ЗКПО от 26.03.2013 год. и с данъчни декларации Декларация-обр.6 за ДДФЛ,здравно осигуряване,ДОО и УПФ,подадени ежемесечно в периода 26.10.2012 год. до 23.06.2016 год. вкл.ответникът „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 сам е определил размера на дължимите от него суми за съответните периоди

и по видове задължения,но не е внесъл същите в законово установените срокове,като общият размер на задълженията по декларации,които не са погасени и са възникнали преди сключване на прехвърлителната сделка,чието обявяване за недействителна е предмет на настоящото дело, към 15.02.2022 год. възлизат на 41936,62 лв.,от които 22976,57 лв.-главница и 18960,05 лв.-лихви към 15.02.2022 год. Заявява,че общата данъчна оценка на прехвърлените имоти е била 3119141,30 лв.,като договорената продажна цена е била 3614576,10 лв.Посочва,че върху имотите е имало учредена ипотека с нот. акт № 65 от 16.05.2013 год.,която е била заличена с изрична молба – съгласие от Ти Би Ай Банк ЕАД,вписана в Служба по вписванията Несебър на 01.03.2017 год. ,както и ипотека с нот. акт № 118 от 23.07.2013 год.,също заличена с изрична молба-съгласие от Ти Би Ай Банк ЕАД,вписана в Служба по вписванията Несебър на 01.03.2017 год.Счита,че са налице всички елементи от фактическия състав на чл.216,ал.1,т.4 от ДОПК:тъй като сделката е сключена след като с годишна данъчна декларация по ЗКПО от 26.03.2013 год. и с данъчни декларации Декларация-обр.6 за ДДФЛ,здравно осигуряване,ДОО и УПФ,подадени ежесмесечно в периода 26.10.2012 год. до 23.06.2023 год. вкл. самия длъжник „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 е определил и декларира публични си задължения,като намерението за увреждане произтича от обстоятелството,че „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 само е начислило и определило дължимия данък.Сочи,че дружеството има и задължения,които са установени с ревизионен акт ,издаден след подписване на договора,но са възникнали преди него.Разяснява,че ревизионния акт установява данъчни задължения,а не е основание за тяхното възникване,като предназначението му е да ги направи ликвидни и изискуеми.Счита,че към момента на извършване на сделката „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 е бил наясно ,че има публични задължения,поради факта,че сам ги е декларира или е бил длъжен да ги посочи коректно,но не ги е внесъл.Посоава се на решение на ВКС като счита,че намерението за увреждане като елемент от фактическия състав на чл.216,ал.1,т.4 от ДОПК не включва такова намерение и у лицето,с което длъжникът е договарял,когато разпоредителната сделка е сключена след връчване на заповедта за възлагане на ревизия,ако в резултат на ревизията са установени публични задължения.Твърди,че сделката е недействителна,тъй като е сключена след натрупване на декларира публични задължения,а

именно на 24.02.2017 год. Счита,че така е отчуждено имущество,което е могло да послужи за обезпечаване на задълженията ,установени с посочените по-горе декларации и на по-късен етап да даде възможност на държавата да удовлетвори вземането си по тях чрез принудително изпълнение.Сделката,счита,че затруднява държавата на реализира претенциите си чрез продажба на имотите.С продажбата длъжникът е намалил имуществото си,знаейки,че има значително по размер парично задължение към кредитор.Счита,че сделката е увреждаща въпреки възмездността ѝ,тъй като насрещната престация-пари е най-бързо ликвидния актив и е много по-лесно да бъде изхарчен,отколкото да бъде продаден имот за кратко време.Намира,че за упражняване на потестативното му право е без значение дали длъжникът разполага с друго имущество и каква е стойността му,предвид че към момента на принудителното изпълнение тази стойност може да е различна,а и кредиторът може да избере от кое имущество да се удовлетвори.Намерението за ощетяване,счита,че явства и от системното непогасяване на натрупващите се публични задължения. В подкрепа на този извод посочва,че за установените и изискуеми задължения по данъчни декларации компетентния публичен изпълнител е образувал изпълнително дело от 16.02.2015 год. и са наложени обезпечителни мерки,като от всички издадени документи по изпълнителното дело от страна на длъжника са постъпили само 800 лв.,които на фона на постъпленията от сделката са нищожни.Претендира разноски,включително юрисконсултско възнаграждение.Представя доказателства.

Предявените иски са с правно основание в чл. 216, ал. 1, т. 4,предл. 1 от ДОПК.

Ответникът „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 не е депозирал писмен отговор в законния срок.

Ответникът „Маринер 2006“ЕООД,ЕИК 102933309 чрез пълномощника адв. Димитрина Ройдева с адрес на адвокатската кантора гр.Бургас ул.“Александровска“ № 45,ет.2 оспорва исковата молба като неоснователна.Позовава се на решение на ВКС като счита,че фактическият състав на чл.216,ал.1,т.4 от ДОПК изисква към датата на извършване на сделката продавачът да е нямал установени публични задължения с влязъл в сила административен акт-ревизионен акт,респ. с влязло в сила съдебно

решение.Сочи,че в конкретния случай сделката е извършена преди да е отпочнало ревизионно производство,а самия ревизионен акт е с обхват ДДС за периода 01.12.2016 год.-31.03.2017 год. и не обхваща задълженията,които според ищеца са били съществуващи преди сделката и дали му основание за предявяване на иска.Заявява,че твърдените задължения,декларирани от „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 са били 58,13 лв. корпоративен данък според ГДД за 2012 год. и декларирани,но невнесени осигурителни вноски-при проверка в публичните регистри на НАП,до които купувачът е имал достъп,не е било възможно да се установи наличие на задължения на продавача.Сочи,че удостоверението,издавано по силата на ДОПК относно наличието или липсата на данъчни задължения е това по смисъла на чл.87,ал.6 от ДОПК.Твърди,че към датата на процесната сделка продавачът не е фигурирал в публично оповестения регистър на длъжници на НАП,като заявява,че и към датата на подаване на исковата молба в съда „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 не фигурира в публично оповестения регистър за длъжници на НАП.Намира и че тази информация може да бъде разкрита единствено от съд или прокуратура,но не и от редови гражданин.На второ място,счита,че следва да бъде доказано наличието на намерение у продавача за увреждане на публичния вискател.Счита,че купувачът не следва да бъде държан отговорен за задължения на продавача,възникнали след датата на сделката.Позовава се на доказателствата към исковата молба,въз основа на които твърди ,че целта на сделката е била не да се увредят интересите на държавата,а с оглед невъзможността на ипотекарния длъжник да си обслужва ипотеката,учредена за да получи средства за обслужване на други задължения,съответно и за погасяването на които е следвало да продаде имота.Посочва,че ищецът не е поискал налагане на предварително обезпечение на декларираните публични задължения преди датата на сделката и не е предприел каквито и да е действия по препятстване сключването на процесната сделка,като дори 5 години след извършването ѝ завежда и настоящото дело.Счита,че сделката не е било възможно да бъде изповядана,ако НАП беше наложил заповор върху банкови сметки на длъжника предвид невъзможността да се разпорежда със сумите,получени от продажната цена на имотите.Смята,че дори сделката да не бе сключена,при насочване на принудително изпълнение върху имота от страна на НАП,поради съществуващата ипотека върху същия,този който щеше да се

удовлетвори от продажната цена при условията на публичната продажба е именно ипотекарния кредитор, а не държавата. Счита, че по делото няма доказателства дали посочените декларации са действително подадени от „Рила М Стойчева“ ЕООД, ЕИК 201041077 и за действително дължими суми, няма доказателства и за уведомяване на продавача за образуването срещу него изпълнително дело. Намира за несъстоятелно твърдението на ищеца, че сделка на стойност 1080000 лв. е извършена с цел увреждане на фиска с оглед избягване заплащането на задължения на стойност 22976,57 лв. главница и дължима лихва, многократно по-ниска по размер от този, посочен в исковата молба към датата на входирането ѝ. Заявява, че като купувач е напълно добросъвестен, като развива подробни съображения. Твърди, че „Рила М Стойчева“ ЕООД, ЕИК 201041077 е продал имота, поради невъзможност да експлоатира хотела и да получава приходи от него, позволяващи обслужване на ипотека. Отново се позовава на добросъвестността си като купувач. Представя и ангажира доказателства. Оспорва ангажираните от ищеца доказателства.

С допълнителна искова молба, ищецът преповтаря фактическите и правни доводи, изложени в исковата молба като излага и допълнителни доводи. Позовава се на чл.108, ал.2 вр. с чл.109, ал.1 от ДОПК като твърди, че задълженията са окончателно установени и основава иска си на стабилни изпълнителни титули. Сочи, че „Рила М Стойчева“ ЕООД, ЕИК 201041077 е декларираше още в счетоводния баланс към 31.12.2015 год. наличие на данъчни и осигурителни задължения в размер на 33000 лв., което е видно от публикувания в търговски регистър документ и представлява публична общодостъпна информация. Представя допълнителни доказателства за осъществено връчване на документи по образувано изпълнително дело от дата 16.02.2015 год. по реда на чл.32 от ДОПК. Счита за ирелевантни доводите на купувача черпени от учредената и заличена на 01.03.2017 год. ипотека върху имота.

В допълнителен отговор на исковата молба, подаден отново само от ответника „Маринер 2006“ ЕООД, ЕИК 102933309 чрез пълномощника адв. Димитрина Ройдева с адрес на адвокатската кантора гр.Бургас ул.“Александровска“ № 45, ет.2 поддържа всички фактически и правни доводи, развити в писмения отговор, като излага допълнителни съображения. Счита, че липсват доказателства за знание от страна на самия

продавач за сочените в исковата молба публични задължения към 24.02.2017 год. Намира, че като купувач по сделката не е обвързан от цитираните разпоредби на чл.108, ал.2 вр. с чл.109, ал.1 от ДОПК. Прави възражение за изтекла в негова полза давност по отношение на задълженията, натрупани от продавача до датата на сделката. Прави нови доказателствени искания, изразява становище по доказателствените искания на ищеца.

Окръжен съд Бургас, като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не са спорни между страните, а това се установява и от приложените писмени доказателства, че в НАП са били подадени годишна данъчна декларация по ЗКПО от 26.03.2013 год. и ежесмесечни данъчни декларации Декларация-обр.6 за ДДФЛ, здравно осигуряване, ДОО и УПФ в периода 26.10.2012 год. до 23.06.2016 год. вкл. от името на ответника „Рила М Стойчева“ ЕООД, ЕИК 201041077 ; с договор за покупко- продажба на недвижими имоти, обективиран в нотариален акт № 56, том I, рег. № 647, дело № 53 от 24.02.2017 г. на нотариус Линка Чуткина, с район на действие- Районен съд Несебър ответникът „Рила М Стойчева“ ЕООД, ЕИК 201041077 е прехвърлил на ответника „Маринер 2006“ ЕООД, ЕИК 102933309 следните недвижими имоти: поземлен имот с идентификатор № 51500.506.112, заедно с построената в него сграда с идентификатор № 51500.506.112.1 с предназначение- апартаментен хотел, заедно с всички сгради, постройки, подобрения и приращения в имота, ведно с обзавеждането в състоянието, в което се намира към момента на подписването на нотариалния акт за цена в размер на 900000 евро без ДДС, която цена с ДДС е 1080000 евро, като размера на ДДС е 180000 евро, която сума е уговорено да бъде платена по следния начин: 110775 евро, заплатени по банков път преди подписване на нотариалния акт по сметка на продавача, сумата от 610521,20 евро по сметка на „Ти Би Ай Банк“ ЕАД за погасяване на задължения на продавача, сумата от 358704 евро по доверителна сметка на нотариус Линка Чуткина, която сума ще бъде преведена на продавача от нотариуса в деня на представяне пред нотариуса на удостоверение от Служба по вписванията Несебър, че върху имота, предмет на продажбата, няма вписани вещни тежести; към момента на изповядване на сделката върху имота /земя и сграда/

са били вписани ипотеки в полза на „Ти Би Ай Банк“ ЕАД ,оформени с два нотариални акта : № 65 от 16.05.2013 год. и № 118 от 23.07.2013 год. на нотариус Мария Бакърджиева;въз основа на молби- съгласие вписани под № 794 и № 795 и двете от 01.03.2017 год. на „Ти Би Ай Банк“ ЕАД ипотеките са били заличени; договорената продажна цена от 1080000 евро с ДДС е била изцяло заплатена от купувача „Маринер 2006“ЕООД,ЕИК 102933309 точно по начина,уговорен в нотариалния акт между страните по сделката; не са погасявани чрез плащане задължения по годишна данъчна декларация по ЗКПО от 26.03.2013 год. и ежемесечни данъчни декларации Декларация-обр.6 за ДДФЛ,здравно осигуряване,ДОО и УПФ в периода 26.10.2012 год. до 23.06.2016 год. вкл. от името на ответника „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 от момента на възникването им до настоящия момент.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Трайна и непротиворечива е актуалната съдебна практика по следните две специфики на специалния иск по [чл. 216, ал. 1 ДОПК](#): предпоставка за основателността на този отменителен иск, уреден в полза на държавата и общините, с цел обезпечаване събирането на публични задължения, е наличието на конкретни такива,а не са публични задължения изобщо; субективният елемент от фактическия състав на тази разпоредба изисква увреждащо намерение само у разпоредилото се с активи задължено към физика лице ,но не предвижда кумулативно изискване такова намерение да съществува и в съзнанието на третото лице, явяващо се приобретател на активи.Втората специфика произтича от обстоятелството,че иска по чл.216 от ДОПК е насочен към събиране на публични вземания,т.е. предвиден е в защита на обществен интерес,поради което добросъвестността на приобретателя на имуществото,като защитим частен интерес,е счетена от законодателя за ирелевантна.

В настоящия случай видно от изложението на обстоятелствата в исковата молба искът е предявен с цел обезпечаване събирането на публични задължения установени с конкретно посочени декларации.

Обезпечаване събирането на публични вземания установени с декларации чрез иска по чл.216 от ДОПК е въведено с допълнение на ал.1 на чл.216 от ДОПК със ЗИД на ДОПК в бр. 105 от 2020 год. Допълнението на

разпоредбата е в сила от 01.01.2021 год. на основание §72 от ПЗР на ЗИД на ДОПК бр.105 от 2020 год.,като се изразява в добавяне след думите „след датата на“ на думите „деклариране или“.Законодателят не би пристъпил към това допълнение на текста на чл.216,ал.1 от ДОПК и то би било ненужно,ако текстът преди допълнението е включвал и този елемент във фактическия си състав.

Разпоредбата на чл.216 от ДОПК е материално-правна,като с допълнението се въвежда нов ,допълнителен фактически състав за недействителност на сделки или действия.Материално-правните норми действат занапред,нямат обратно действие, освен ако такова не им е придадено с нарочна разпоредба.В ДОПК няма преходна и заключителна разпоредба,според която допълнението на чл.216,ал.1 от ДОПК да е приложимо и по отношение на сделки,сключени преди влизането му в сила.Следователно,то не е приложимо за атакуваната в производството по настоящото дело сделка,тъй като тя е сключена на дата 24.02.2017 год.Допълнението в чл.216,ал.1 от ДОПК е приложимо по отношение на сделки,сключени след 01.01.2021 год. по отношение на които е налице фактическия състав с новия елемент.Към 24.02.2017 год. тази разпоредба не е съществувала и от страните по атакуваната с настоящия иск сделка не може да се изисква да са съобразили поведението си с нея.

При това положение предявеният иск се явява неоснователен и следва да се отхвърли.

По разноските по делото:На ответника „Маринер 2006“ЕООД,ЕИК 102933309 с оглед цялостно отхвърляне на иска,следва да се присъдят разноски в размер на 3530 лв.,представляващи договорено и реално заплатено адвокатско възнаграждение,сключени в своевременно представен списък и установени с безспорни доказателства,като възражение за прекомерност своевременно-до приключване на устните състезания, от насрещната страна не е направено.

По изложените съображения и на основание ч.,л.216,ал.1,т.4,предл.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от държавата чрез процесуален субституент главен

публичен изпълнител в Дирекция "Събиране",отдел „Входящ контрол и координация“,сектор „Специализиран“ при Национална агенция за приходите, Териториална дирекция София,с адрес на призоваване: гр.София, ул.,„Триадица“ №2, ет.6, стая 38 иск против „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 със седалище гр.София и „Маринер 2006“ЕООД,ЕИК 102933309 със седалище гр.Несебър за обявяване за недействителен по отношение на държавата на сключения между ответниците договор за покупко- продажба на недвижими имоти, обективиран в нотариален акт № 56, том I, рег.№647, дело№ 53 от 24.02.2017 г. на нотариус Линка Чуткина, с район на действие- Районен съд Несебър, по силата на който „Рила М Стойчева“ЕООД, ЕИК 201041077 е прехвърлил на ответника „Маринер 2006“ЕООД,ЕИК 102933309 следните недвижими имоти: поземлен имот с идентификатор № 51500.506.112,заедно с построената в него сграда с идентификатор № 51500.506.112.1 с предназначение-апартаментен хотел,заедно с всички сгради,постройки,подобрения и приращения в имота,ведно с обзавеждането в състоянието ,в което се намира към момента на подписването на нотариалния акт за цена в размер на 900000 евро без ДДС,която цена с ДДС е 1080000 евро.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, Териториална дирекция София,с адрес на призоваване: гр.София, ул.,„Триадица“ №2, ет.6, стая 38 да заплати на „Маринер 2006“ЕООД,ЕИК 102933309 със седалище гр.Несебър сумата от 3530 лв.,представляващи направени разноски за първоинстанционното производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Апелативен съд Бургас в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____